

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο μαχαραγιάς της Γκόντορ και οι ξένοι του. Το μεγάλο κυνήγι. Ένα άσχημο όνειρο του Ραχιά. Η εξήγησις του Ίνδου μάγου. Το κηρυχθέντο σχέδιο. Θυσία στη θεά Κάλλι. Ο έλεφας της λαίδης αφηνιάζει. Το τρομερό μίσος του Ίνδου. Η ευγνωμοσύνη του ελέφαντος. Η σωτηρία επεμέσας του. κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΑΩ και μερικά χρόνια, ο μαχαραγιάς της Γκόντορ, ένας άπ' τους πλουσιότερους και ισχυρότερους ηγεμόνες των Ίνδων, φιλοξένησε στο παλάτι του ένα ανδρόφιλο νεαρόν Άγγλον άριστοκρατόν, τον λόρδο Τζωρτζ Κάνδορ και την γυναίκα του. Πρώτην των Ίνδων του, είχε οργανώσει μια μεγάλη κυνηγετική εκδρομή, η οποία θα κρατούσε αρκετές ημέρες.

Την παραμονή όμως της έναξσεως του κυνηγιού, μια αλλόκοτη και ανεύρητη ασθένια, είχε κηρύξει το μαχαράμα. Άρρες ολοκληρώσε σταματώντας στο κρεβάτι του, χωρίς να κατανοών να κρίσει μάτι. Τέλος, άγία μετά τα μεσάνυχτα, τον πήρε ο ύπνος. Τότε όμως είδε ένα πολύ άσχημο όνειρο. Είδε ότι ο γιος του, ο μοναχικός του, το διαμάντι του Βασιλείου του, το κωμικό του ίδιου και των ύψιστων του, είχε άταχθεί από τους έλθρους του, οι οποίοι τον είχαν οδηγεί μέσα στην έρημο της Ίνδίας, Σοχιάς και τον είχαν αφήσει εκεί άβοηθητόν, λεία στη θηρία, στις τυχούς, στις θύλας και στις τομυριές ξένους των Ίνδων. Ο ραχιάς, γεμάτος φρίκη, έβλεπε το μοναχικό του περιποιημένο άπ' έλ' αυτά τα θηρία, καταματωμένο, με τις σάρκες του σχισμένες, έλεγινό α' άβιοδοκίμο, ενώ σ' ασία του έβούζαν η άπεγνωσμένης κραυγές του.

Το φριχτό αυτό όνειρο τον έκανε να πεταχθεί άπ' το κρεβάτι του και να τρέξει στην κρεβατοκάμαρα του μοναχικού του. Ο μικρός διάδοχος του θρόνου της Γκόντορ βρισκόταν εκεί και κοιμόταν ήσυχά στο χρυσό κρεβάτι του. Ο μαχαραγιάς, διατείνοντας άκόμα ύπνο την επόρεια του όνειρου, τον άγκάλιασε και τον γάδισε με λαχτάρα για να βεβαιωθεί ότι δεν τον γελούσαν τα μάτια του.

Όπως όλοι οι Ίνδοι, έτσι α' ο Μαχαραγιάς της Γκόντορ ήταν δεισιδαιμόνων και πίστευε άπολύτως στα όνειρα. Την άλλη μέρα λοιπόν, πρωί-πρωί, φώναξε τον μάγο του Μαλατάρ, έναν γέρο για φανατικό Ίνδο που τον είχε στην Αλή του μόνο και μόνο για να του εξηγή τα όνειρά του. Τρέμοντας άκόμα άπ' τη συγκίνηση του, του διηγήθηκε τί είχε ιδεί στον ύπνο του και περιέμενε με άγωνία ν' άκούσει την εξήγησή του. Ο μάγος έβρισε για λίγο σκεπτικός και έπειτα του είπε :

— Οω, πολυχρονιένει μου ραχιά. Το όνειρό σου αυτό είναι μια προσδιοσησις του οθανού. Δέχτηκες μέσ' στην αλή σου δύο Έγγλέζους, δύο έλθρους της φυλής μας και τους προσφέρεις τέτοιες τιμές και τέτοια όδρα που δεν έχεις προσφέρει άκόμα σε κανέναν Ίνδο... Αυτό δεν είναι καθόλου άριστό στον μεγάλο Θεό Σίβα και στην παντοδύναμη θεά Κάλλι. Και γι' αυτό θα σε τιμωρήσουν... Ο γιος σου και διάδοχος του θρόνου σου θα ήρσπη την τύχη σου είδως στον ύπνο σου...

Ο μάγος, άφού είπε τα λόγια αυτά, έπεσε σε βαθιά σιλόγη, ενώ ο ραχιάς τον έκρίταξε άμύητος α' ανήρησος. Έξαφνα όμως, έδειν η στιγμή, ανασηρώθηκε το παραπέτασμα μιας πόρτας και μπήκε μέσα ένας νεαρός και εύθυμος Άγγλος, ο λόρδος Κάνδορ. — Καλέμερα, ραχιά, είπες στον ραχιά. Ηλιθά να μάθο πως είναι η πολιτική ήθια σου. Στην πόρτα σου όμως έχεις μερικούς κρηόδους τρομερούς. Οι φρουροί σου είναι άνοητοί. Κι' έγω, άπ' τις περιουσιές σου έχω κωμωδήσει πενά και δεν μπορώ να καθήσω να περιέμω στον άντιθάλαμο. Ά, με συγχωρείτε. Έκανε βλέποντας τον μάγο και τον ραχιά σιωπηλούς, να τον κιντάζον κώλος επικραλικά. Βλέπω ότι έχετε ιδιαιτέρως φένο άμίσος.

Και βγήκε έξω, χωρίς να προσέξη σ' ένα βλέμμα μίσους που του έριξε ο μάγος.

Όταν έβρισε πάλι μόνος με τον ραχιά, ο μάγος εξακολούθησε : — Άκουσε, ραχιά. Η θέλησις του Θεού γίνεται όλοένα πιο επικρατική. Ο άνθρωπος που βγήκε από δύο μέσα, αυτή τη στιγμή, εξώφρωσε φοβερά τους θεούς των Ίνδων. Έγώ τώρα θα σου ήπαδειξω τον τρόπο με τον οποίο θα τους εξεμενήσεις. Άν θέλεις να σώσεις τον γιο σου, πρέπει να προσφέρεις θυσία στην θεά Κάλλι το παιδί αυτού του ανθρώπου. — Μά αυτός δεν έχει παιδί, είπε ξαφνισμένος ο ραχιάς.

— Το ξέρω. Έχει όμως την γυναίκα του, που τη λέει : «Παιδί μου, όπως λές εσύ τον γιο σου. Αήτην λοιπόν πρέπει να θυσιάσης. — Με ποιόν τρόπο ;

— Άκουσε : Σήμερα είναι η πρώτη ήμερα του κυνηγιού. Θα φροντίσης λοιπόν με κάθε τρόπο, ήταν άγενη ή γυναίκα αυτή όλοήμερη μέσα στην Ζούγκλα, λεία των θηρίων, όπως είδες στον ύπνο σου άρκαταλέμενο τον γιο σου. Έτσι θα σωθή ο διάδοχος του θρόνου σου και θα εξεμενήσης τους Θεούς...

Ο μαχαραγιάς έβρισε κροβενιάζοντας πολλή όρα με τον μάγο, ο οποίος έστρεψε μίσος θανάσιμο εναντίον κάθε Άγγλου. Στο τέλος δε ζυτέρωσαν ένα σατανικό σχέδιο για την πραγματοποιήση εκείνου που είχε ήπαδειξει ο μάγος.

Έπειτα από λίγη όρα ξεσάησαν για το κυνήγι. Ο λόρδος Κάνδορ ήταν άνευθαμένος επάνω στον έλεφанта του ραχιά, μαζί του, ενώ η γυναίκα του, η οποία, κατά τα ίνδικα ήθια δεν έτρεπε να ταξιδεύη μαζί με Ίνδον άνδρα, ήταν άνευθαμένη α' Ίναν άλλον έλεφанта, τον είνονάμο της. Άπ' την ήμερα που είχε πάει στο παλάτι του Ίνδου μοναχική, η λαίδη Κάνδορ είχε δείξει εξαιρετική συμπάθεια για τον έλεφанта αϊών και του προσέφερε τακτικά γινώσιματα. Τον έγάδισε με στοργή και το ζώο ευγνωμονούσε και άνταπέδιδε στην ξένη την ίδια άγάπη.

Έδειν την ήμερα στην θέσι του όδρηού του έλεφαντος δεν ήταν ο συνηθισμένος Ίνδος, που τον οδηγούσε πάντα, αλλά ένας άλλος. Και ο άλλος αυτός ήταν ο μάγος του ραχιά.

Καθώς προχωρούσαν προς το μέρος όπου θα συναντούσαν τα θηρία, έξαφνα ο έλεφας της λαίδης σάν να κρηόθηκε από κωμία, άρχισε να τρέξη σάν οαμωσισμένος. Οι άλλοι της ακολουθίας θέλησαν να τον κυνηγήσουν και να τον φθάσουν, αλλά δεν το κατορθώσαν. Το ζώο ήταν ποτισμένο με κάποιον ερεθιστικό ποτό και έτρεχε με ίλιγγώδη ταχύτητα.

Τέλος χούηκε μέσα στην Ζούγκλα, σ' ένα μέρος όπου ποτέ άλλως δεν είχε πατήσει ποδί ανθρώπινου. Έκει σταμάτησε. Τότε ο όδρηός υπήρξε μέσ' το φορέο που βρισκόταν στην όρη του έλεφαντος και όπου κούταν λιπόθυμη η νεαρή άγγλίδα. Την κατέβασε κατά γής, την έδεσε χειροπόδαρα και την πέταξε κοντά στην όρη ενός μεγάλου δένδρου. Έπειτα πέταξε κατά γής το φορέο. Έτσι, όταν οι ξαναγύρισε κοντά στο ραχιά και στους άλλους, θα διαφάνε ότι, καθώς ο έλεφας έτρεχε μακωσισμένος, η λαίδη έπεσε κάτω και ότι, δεν κατορθώσε να την ξαναβού, γιατί την είχαν κατασταράξει ίσως τα θηρία. Με την σκεπή την οποία ανέβηκε στην θέσι του όδρηού και κέντησε τον έλεφанта για να γρησίη πίσω. Άλλά αυτός δεν κωινόταν καθόλου άπ' την θέσι του.

Εντοματάξ η λαίδη Κάνδορ είχε συνείθει και έβλαψε σπαρχικά, παρκαλωξής τον μάγο να την λιπαθή και να μην την ήρήση εκεί. Άλλά αυτός την άκωψε άσηκωήτως και τέλος της έρώνασε : — Σε μωσά και όλα τα εξακομιόμια του κόσμου δεν θα μπορούσαν να σβήσουν το μίσος μου και να με κώνουν να σε λιπαθή. Οι πατριώτες σου οι Άγγλοι καταδούξαν άμείλικτα την φυλή μου και όλη την οικογένεια μου. Γι' αυτό έγω όρασθί μίσος αϊώνιο εναντίον όλων των Άγγλων.

Και φήγοντάς της μά τελευταία ματιά άπερηγόρητο μίσους, άρχισε πάλι να κεντά τον έλεφанта για να ξεκινήσει. Την στιγμή όμως έκείνη έγινε και άπροσδόχητο.

Ο έλεφας σήκωσε ψηλά την προδοσίδα του, άρταξε τον Ίνδο, τον αίσησε δύο-τρεις φορές στον αέρα και κατόπιν τον πέταξε με όλη τη δύναμή του κατά γής. Ο μάγος έγινε κωμιάται... Έπειτα ο έλεφας πληρώσει στο μέρος όπου βρισκόταν η λαίδη Κάνδορ, την έπήρε έσο μωροξός άπαλότερα με την προδοσίδα του, την έποδοξέθηκε επάνω στην όρη του και ξεκίνησε πρηόρησα-γήγορα για το μέρος άπ' το οποίο είχε φύγει άρνησισμένος. Πράγματι έφτασε σε λίγο εκεί. Η λαίδη διηγήθηκε τί της συνέβη με τον Ίνδο α' ο μαχαραγιάς άνοβιάζοντας έπ' αυτά στη θία όκη, κώησε τον λόρδο και τη γυναίκα του μαζί του πολύν άκόμα κωρο, μετανοικωμένος για το έγκλημα που λίγο έλλειψε να γινή...

Άρταξε τον Ίνδο και τον πέταξε μ' όλη τη δύναμή του καταγής !...